

то, то ще са покаже, че мѣсяца остава назадъ отъ звѣзды-тѣ, кои-то, поради своя-та по-голяма скоростъ, ще го настигнатъ и по този начинъ ще причинятъ горѣзаблѣженно-то въ него видимо движеніе отъ Западъ къмъ Истокъ. Ный сега скоро ще видимъ какъ са е отккрыла тѣзи погрѣшка.

Продължителны-тѣ и точны-тѣ наблюденія надъ мѣсяца и необходимостъ-та да са опрѣдѣлява мѣсто-то му по съзвѣздія или купове звѣзды, между кои-то той са намѣрва всека нощъ, вече запознали око-то на наблюдателя съ тѣзи купове, кои-то были на пята, по кой-то мунува мѣсяца, и по този начинъ още отъ незапамятни врѣмена захванали да раздѣлятъ небе-то на съзвѣздія. Око-то не са забавило да отккрые това необыкновенно явленіе, че този поясъ отъ съзвѣздія, кой-то лѣжи по пята на мѣсяца, постоянно са движе къмъ Западъ и, сѣкашъ, че единъ купъ слѣдъ другый потъва въ слънце-то, или поне става невидимъ поради своя-та близость до това блѣскаво свѣтило. Още по-подробны изслѣдванія показали, че и вида на всичко-то небе са измѣнявалъ отъ мѣсець до мѣсець. Намѣрено было, че видими-тѣ на Западъ съзвѣздія, на кои-те най-свѣтливы-тѣ звѣзды са виждали най-напрѣдъ слѣдъ залѣзваніе-то на слънце-то, слѣзвали по-низко и по-низко къмъ хоризонта, до като най-послѣ са изгубвали отъ очи; а пакъ на истокъ, постоянно са появявали новы купове звѣзды.

Тѣзи чудны измѣненія, толкосъ странны и необяснимы, трѣба много врѣме да сж смущавали първия наблюдатель на небе-то. До сега само звѣзды-тѣ, кои-то сж са намѣрвали по лунныя пята сж обръщали на себе си вниманіе-то на астронома, най-послѣ и други блѣскавы и заблѣжителны съзвѣздія на Сѣверъ, обрънали сж на себе си неговы-тѣ поглѣды: той захваналъ да ги наблюдава за да види да ли ще изчезнатъ и тѣ. Той заблѣжилъ, че нѣкой отъ тѣхъ дѣйствитално мотѣвали на Западъ подъ хоризонта, но скоро пакъ са появявали на Истокъ; а пакъ други като слѣдвали общо-то движеніе на небе-то, високо са издигали надъ хоризонта и като извървали цѣлы кръгове, доближавали само до хоризонта и никога не исчезвали отъ очи. Това заблѣжително отккрытіе скоро повело къмъ друго, не по-малко важно. Като са наблюдавать звѣзды-тѣ на Сѣверъ прѣзъ цѣла нощъ, виждатъ са, че всички описвать кръгове; като иматъ единъ общъ центръ, тѣзи кръгове ставать по-малкы, колко-то повече звѣзды-тѣ са намѣрвать по-близо до центра на обръщаніе-то, дѣто най-послѣ са намѣрвала една свѣтлива звѣзда, на която положеніе-то оставало постоянно измѣнно: тя една была неподвижна, а пакъ всички други полегка около нея са въртѣли. Отккрытіе-то на тѣзи заблѣжителна звѣзда трѣба съ необыкновенна радость да са е привѣтствовало отъ първия астрономъ. Ако негова-та дълбока привързанность къмъ изучваніе-то на небе-то е произвождала само едно чуденіе въ неговы-тѣ грубы съотечественници; то това чуденіе са е замѣнило съ благодарность и уваженіе, кога-то той дошелъ да имъ покаже това вѣчно-неизмѣнно свѣтило, окачено на небе-то, и кога-то обяснилъ, каква полза може то да имъ принесе, като ги води въ врѣме-то на странствованія-та имъ по земя-та. Този е былъ първыя драгоцѣненъ даръ, кой-то млада-та Астрономія поднесла на чловѣка.